

Σταυρός, σύμβολο σωτηρίας αλλά και ελευθερίας

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

ς'. Τα αίτια, δηλαδή, της καταδίκης και της φθοράς μας ήσαν η γυναίκα, το ξύλο και ο θάνατος. Διότι η Εύα εξαπατήθηκε από τον όφιν διάβολο. Το ξύλο ήταν το δένδρο εκείνο από το οποίον και η Εύα και ο Αδάμ έφαγαν παράνομα. Ο θάνατος δε, ήταν η τιμωρία της παράνομης αυτής γεύσεως. Αλλ' όμως, να ότι πάλι Παρθένος και Ξύλο και Θάνατος! Και εκείνα που ήσαν τότε αίτια της κατακρίσεως και της καταδίκης μας, τώρα έχουν γίνει πρόξενα της νίκης και της πνευματικής ελευθερίας μας. Αντί της Εύας η υπερευλογημένη και Αειπάρθενος Μαριάμ· αντί του ξύλου που ήταν στον Παράδεισο, το Ξύλο του Σταυρού· αντί του θανάτου του Αδάμ, ο θάνατος του Χριστού. Διότι με εκείνα που νίκησε ο διάβολος, με αυτά πάλι καταργήθηκε και συντρίφτηκε.

Πηγή: www.turnbacktogod.com

Με το δένδρο εκείνο ο εχθρός νίκησε τον Αδάμ· με το Σταυρό συνέτριψε τον εχθρό ο Χριστός. Και εκείνο μεν το ξύλο του Παραδείσου έγινε αιτία θανάτου και μας οδήγησε στον άδη· το Ξύλο όμως του Σταυρού και αυτούς που βρίσκονταν εκεί τους ελευθέρωσε. Το ξύλο του Παραδείσου έκανε τον Αδάμ αιχμάλωτο και γυμνό, και τον ανάγκασε να κρυφτεί· το Ξύλο όμως του Σταυρού έδειξε από ψηλά σε όλους το νικητή Χριστό που ήταν πάνω του, νίκησε ολοκληρωτικά, σαν άλλος γενναίος αθλητής, τις εχθρικές δυνάμεις του πονηρού. Και ο μεν θάνατος του Αδάμ, και τους απογόνους του καταδίκασε, κατέκρινε και θανάτωσε· αντιθέτως, ο θάνατος του Χριστού, και τους πριν από Αυτόν πεσόντες και θανατωθέντες ανάστησε, και ζωοποίησε, και σ' όλους τους ανθρώπους χάρισε το δρόμο της σωτηρίας.

ζ' «Ο Χριστός μάς εξαγόρασε από την κατάρα του νόμου αφού έγινε για μας κατάρα». Ας προσέχουμε τους εαυτούς μας, αγαπητοί, μήπως πάλι πέσουμε στην κατάρα, με το να αμελήσουμε το φόβο του Θεού και τις σωτήριες εντολές του Χριστού. Μας έλουσε ο Χριστός με το Άγιο Βάπτισμα «της αναγέννησης και της ανανέωσης που χαρίζει το Άγιο Πνεύμα»· ας μην επιστρέψουμε πάλι «στο δικό μας εμετό». Μας έκανε ο Χριστός σύμμορφους και σύσσωμους με τον εαυτόν του· ας μη κάνουμε λοιπόν «τα μέλη του Χριστού μέλη πόρνης», καταμολύνοντας το σώμα, και αμαυρώνοντας τη βασιλική εικόνα. Μας αγίασε ο Χριστός, και μας καθάρισε

από τις αμαρτίες μας με το τίμιο και άχραντο Αίμα του, ώστε να «μην έχουμε κανένα σπίλο ή ρυτίδα», ούτε κάτι από εκείνα που δημιουργούν ασχήμια ή αποκρουστικότητα.

Ας μη εγκαταλείψουμε την αρετή, για να ακολουθήσουμε την αμαρτία, μήτε να αγαπήσουμε τη δυσωδία των παθών, και την ακαθαρσία των ηδονών που προέρχεται από αυτά. Μας γέμισε ο Χριστός με φως λαμπρότατο και καθαρό· ας μη προτιμήσουμε πάλι το πυκνό σκοτάδι της αμαρτίας. Μας έκανε ο Θεός συμπολίτες με τους αγίους Αγγέλους, και μας αξίωσε να γίνουμε συγκληρονόμοι των αιωνίων του αγαθών· ας μη διαλέξουμε πάλι την αδοξία, τη φθορά και την καταδίκη, αλλά ας παραμείνουμε σταθεροί στην πνευματική ελευθερία που μας εξασφάλισε ο Χριστός, αγιαζόμενοι μέσα στη δόξα του. Ας ζούμε, αδελφοί μου, με κάθε νήψη και προσοχή, ώστε να μείνουμε σταθεροί στην πίστη και τη σωτηρία που μας κάλεσε ο Θεός, και με την οποία δικαιωνόμαστε και σωζόμαστε. Διότι εάν δεν μείνουμε έτσι σταθεροί, αλλά γυρίσουμε στα παλιά, θα τιμωρηθούμε αυστηρά, όταν έλθει ο Κύριος για να κρίνει τη γη.

Για να μη γίνει λοιπόν αυτό, ας ζήσουμε με ευλάβεια και μετάνοια, όπως αρέσει στον Θεό, αγωνιζόμενοι να αποκτήσουμε την καθαρότητα του βίου, τις αρετές των δακρύων και της κατανύξεως, υποτάσσοντας και υποδουλώνοντας το σώμα, ζωογονώντας και διατρέφοντας τη ψυχή, με πνευματικά λόγια και έργα, εργαζόμενοι τα έργα του Θεού χωρίς ραθυμία, και χωρίς νυσταγμό και αμέλεια.

η΄. Εάν δε ραθυμήσουμε και αμελήσουμε, επειδή η φύση μας είναι ασθενής και εύκολα γλιστρά, πάλιν ας μετανοούμε, ας μεταμελούμαστε και ας εξομολογούμαστε τα αμαρτήματά μας. Ας συντρίβουμε τις καρδιές μας με μετάνοια και νήψη, και έτσι ας γυρίζουμε στην προηγούμενη καλή κατάστασή μας. [...]Εγώ είμαι ο Πατέρας σας, εγώ η ρίζα, εγώ το θεμέλιο, εγώ ο τροφέας, εγώ το σπίτι, εγώ το ιμάτιο, καθετί που θα θελήσετε, εγώ είμαι για σας. Τίποτε δεν θα έχετε ανάγκη, αρκεί να βρίσκεσθε κοντά μου. Σεις είστε για μένα όλα: και φίλοι, και μέλη, και συγκληρονόμοι, αρκεί μόνον να πορεύεσθε σύμφωνα με τα προστάγματά μου και να φυλάσσετε και να εφαρμόζετε τις εντολές μου· να δείχνετε δε κάθε φροντίδα και προστασία και ευσπλαχνία στους φτωχούς του λαού μου.

θ΄ Στις κρίσεις σας μη κάνετε καμιά αδικία, ούτε να διαστρέψετε και να καταπατήσετε το δίκαιο του φτωχού. Να μη σας επηρεάζει καμιά προσωποληψία αρχόντων, ούτε να έχετε σχέσεις με δωροδοκίες. Εξ ίσου να κρίνετε και τους ταπεινούς και άσημους, και τους αξιωματούχους και επίσημους και να αποσπάσετε τον αθώο από τα χέρια εκείνου που τον αδικεί. Μη θέλετε να ακούτε λόγους πονηρούς και μάταιους. Διότι υπάρχουν μερικοί που δεν έχουν καλή συμπεριφορά,

και επειδή δεν έχουν προσωπικές αρετές, από τις οποίες θα μπορούσαν να εκτιμηθούν, διαμορφώνουν τον εαυτό τους παρασυρόμενοι από την κακία του περιβάλλοντος. Μη στηρίζετε τις ελπίδες σας στον πλούτο και στην αδικία. Μη φλογίζεσθε από τον πόθο για πλούτη, που προέρχονται από αρπαγές.

Κάνετε κρίσεις δίκαιες, για να σκεπασθείτε κατά τη φοβερή ημέρα της Κρίσεώς μου. Καμιά χήρα και κανένα ορφανό να μην αδικήσετε. Εάν τους αδικήσετε και φωνάξουν σ' εμένα εναντίον σας, εγώ θα ακούσω τη φωνή τους και θα οργιστώ και θα επιτρέψω να φονευθείτε και έτσι οι γυναίκες σας θα γίνουν χήρες και τα παιδιά σας ορφανά, σαν εκείνα που εσείς αδικήσατε. Ας φοβηθούμε και ας φρίξουμε, αδελφοί μου, ακούοντας αυτά, και όσοι βρίσκεσθε μέσα στην κακία, την αδικία, την αρπαγή, την πλεονεξία και την απιστία, επιστρέψτε και μετανοήστε.

Όσοι δε στέκεστε στην αρετή, τη δικαιοσύνη, την αλήθεια και την πίστη, μη ραθυμήσετε, ούτε να υποχωρήσετε· ώστε και ο Σταυρός ο Τίμιος, ο άξιος προσκυνήσεως και σεβασμού, η δύναμη της οικουμένης, το στερεό φρούριο της χριστιανικής Εκκλησίας, το ανίκητο όπλο των Ορθοδόξων βασιλέων, το άθραυστο οχύρωμα, να μας ενδυναμώσει με την αήττητη δύναμή του, και να μας καταξιώσει να περάσουμε το υπόλοιπο της ζωής μας με αγιασμό και θεάρεστη πολιτεία... Στον μέλλοντα αιώνα δε να απολαύσουμε την απερίγραπτη χαρά και αγαλλίαση των δικαίων· αυτήν είθε να αξιωθούμε όλοι διά του Χριστού, του Θεού μας, στον οποίον ανήκει η δόξα και η δύναμη μαζί με τον άναρχο Πατέρα του και το Ζωοποιό Πνεύμα, τώρα και πάντοτε, και στους ατελεύτητους αιώνες. Αμήν.

(Πηγή: Τίμιος και ζωοποιός Σταυρός, εκδ. Ι. Μ. Σταυρονικήτα, Άγιον Όρος, σ. 89-107, σε νεοελληνική απόδοση)